

§ 152.

Villiesbestemt Underpant kan for Fremtiden kun gives i faste Eiendomme med Tilbehør, hvortil henregnes, hvad der ifølge Forordn. 28de Juli 1841 § 3 og denne Lovs § 153 kan knyttes til en fast Eiendom ved Pantfætning af den. Dog gjælde herfra følgende Undtagelser:

- a) Ved Forpagtninger af Landeieendomme og Meierier samt ved anden Leie af Jord kan Leietageren give Underpant i sine til Bedriftens Udøvelse hørende Eiendele samt i Produkterne af Bedriften for de Krav, som Udleieren i Anledning af Brugsforholdet maatte have eller faae paa ham.
- b) Den, der forstrækker Udøveren af Gaandværk eller Fiskeri med Penge eller Fornødenhedsvarer til hans Bedrift, kan samtidigt hermed betinge sig Underpant for sin Fordring i de til Bedriftens Udførelse hørende Redskaber og Inventariegjenstande, der ere anskaffede for den ydede Forstrækning.
- c) I Skibe kan der gives Underpant for Krav, der hidrøre fra Kjøb, Bygning eller Reparation af Skibet, eller for Forstrækninger i de nævnte Diemed.

§ 153.

Den i Forordningen 28de Juli 1841 § 3 givne Forfkrift udvides saaledes, at det ved Pantfætningen af Landeieendom endvidere kan vedtages, at den til enhver Tid paa Eiendommen værende Gjødning og Afgrøde i Straa, Hø og tværsket Sæd tillige skal være indbefattet i Pantet. Fremdeles skal det ved Pantfætning af Fabrikker eller andre Bygninger til industrielle Anlæg være tilladt at vedtage, at Maskiner eller andet Driftsmateriel og Driftsinventarium skal anses som Tilbehør til paagjældende faste Eiendom.

§ 154.

Retsvirkningen af et Pantebrev, som giver Underpant, skal for Panterettens Vedkommende først regnes fra Thinglæsningsdagen. Dette gjælder, hvad enten fast Eiendom eller Løsøre er Pantfætningens Gjenstand. Søvrigt forblive de gjældende Regler om villiesbestemt Underpant i faste Eiendomme uforandrede, ligesom ogsaa de i Lovgivningen, navnlig Forordningen 28de Juli 1841, indeholdte Bestemmelser om Stiftelsen og Vedligeholdelsen af Underpant i Løsøre saavel som om Retsvirkningerne deraf skulle vedblive at gjælde.

§ 155.

Gaandpantshaveren skal, hvor Andet ikke er vedtaget, være beføjet til, istedetfor at gaa frem efter 5—7—2 og 3, at tværfsætte Pantets Realisation ved offentlig Auktion eller, forsaavidt angaar saadanne Værdipapirer, som have Kurs paa Kjøbenhavns Børs, ved Salg ved en Berelmægler, efter derom vidnefast at have advaret Pantfætteren med 8 Dages Varjel, eller, dersom denne ikke kjendes, eller hans Bopæl ikke vides, efter med 14 Dages Varjel at have indkaldt Vedkommende til at løse Pantet ved en offentlig Bekjendtgjørelse i den almindelige Tidende, som dertil bestemmes ved Kongelig Anordning, samt i det stedlige Blad, som ved Bekjendtgjørelse fra Justitsministeriet bestemmes til stige Kundgjørelser.

§ 156.

Bestemmelsen i 5—7—1 om, at Kreditor taber sin Fordring, dersom Pantet ved Ulykkestilfælde forkommer, ophæves.

§ 157.

D. E. 5—3—18 og 1—24—26 med de Bestemmelser i senere Lovbud, som dertil slutte sig, ophæves, forsaavidt de angaa Domme, Forlig, Maning og Indstævning til Høiesteret.